

Folytatva a múlt héten megkezdett gondolatmenetet, meg kell határozni az elégedetlenségi mozgalom és az új rendszerváltás célkitűzéseit, alapköveteléseit. Világos, hogy aki nem vaklármát, értelmetlenségbe fulladó rombolást akar – márpedig mi nem azt akarunk –, aki valamilyen céllal megy ki a közterekre, vagy aki tiszta, nemzeti érdekű célok érdekében igyekszik rávenni a hatalomban bent ülő képviselőit a változások szószólójának, levezetőjének, vagyis aki tiszta magyar forradalmat akar, annak mindenekelőtt eszméinek és újjászervező akarátának kell lennie. Gyurcsányt nem azért kell eltávolítani a hatalomból, mert KISZ-titkár volt, mert benősült az Apró-klánba, hanem mert idegen erők megbízottja, zsoldban áll, mert az idegen megszállás ügynöke, és mert útban van. Az SZDSZ-korszaknak nem azért kell véget vetni, mert ők utálnak bennünket és mert mi, magyarok is hasonlóképpen érzünk irántuk, hanem mert ők a hazaárulás, az idegen, mondjuk ki: izraeli kisajátítás él-csapata, mert ők a magyarság céltudatos sírásói. Be akarják fejeztetni a magyar történelmet és egy másikat, egy zavaros nemzetközit, egy telepített történelmet akarnak elkezdni.

Aki ezt nem hiszi, nézzen körül a világban. Csehszlovákia Hitler általi náci megszállása óta ilyen alávaló bűntény, mint ami most történik Libanonban, nem történt. Ennyi indoka Hitlernek is volt a szudétanémetek megalázott helyzetből való kiszabadítására, Csehszlovákia megszállására, mint amennyi Izraelnek van Libanon szétverésére a Hezbollah rakétái miatt. A két hadifogoly katonájukat meg már el is felejtették... De a Hezbollah rakétáit a palesztin testvérek irtása, kinyúvasztása miatt lődözik ki, védelem gyanánt, meglehetősen hatástalanul. Miközben folyik a háború Libanonban, a legvéresebb kegyetlenséggel számolnak le a palesztinokkal, most tartóztatták le a palesztin parlament szabályosan, demokratikusan megválasztott elnökét, pusztán azért, mert a Hamasz tagja. A világ most egy ószövetségi kegyetlenség tanúja, de abban a tévedésben leledzik, hogy ez a népirtás csak ebben a bibliai térségben folyik. Mintha ez a pokol csak a Közel-Keleten volna lehetséges. Ez azonban nem igaz. Hasonló következetes kegyetlenséggel folyik más népek ellen is. Afrikában egymásra uszított népek fegyveresei irtják milliószámra egymást. Vásárolt vagy odaszállított, eladott fegyverekkel. Ezek a dzsungellakó népek nem volnának képesek sorozatlövő fegyvereket előállítani, ezeket a kezükbe kell adni. A népirtásban nagy üzlet van.

Európában, s elsősorban Magyarország ellen egyelőre más módszereket alkalmaznak. Itt üde színfoltként, ahogy ők állítatják negédes sztárjaikkal, nem ropognak a fegyverek, nem csapódnak be a rakéták, itt „stabilitás” van. De kíméletlenül kirántják a kórházi ágyat a szegény nép beteg tagja alól, hogy mielőbb múltjék ki, kíméletlenül felszámolják az ôslakosság iskoláját, miután előzőleg már politikai eszközökkel, mediabutitással, a liberális életforma terrorjával gondoskodtak arról, hogy ne szülessék elég gyermek, és legyen úgynevezett gazdasági indoka a néptanítás berekesztésének. Ha nincs saját értelmisége, nem szükséges egy népet fegyverrel irtani, önként feladja. Egyidejű, kiszámított támadás a népegészségügy, a népiskola, a népi közlekedés, a népi önkormányzat, a népként-nemzetként való létezés ellen, ez a magyar stabilitás valósága.

Ez nem bombás, géppisztolyos irtóháború, de éppen annyira kegyetlen, és sokkal eredményesebb. Halálos kimenetelű. És ezt egy megválasztott kormány, egy Európába befogadott, az európai parlamentben is szavazó, sőt fizetett biztossal rendelkező, országgyűlési többséggel bíró, kormánynak mondott zsoldoscsapat teszi. A magyar nép tömegember része, megalázott, irtott roncs társadalma fel sem ismeri ezt a helyzetet. A népirtás hadigépezete, a médiumok gondoskodnak róla, hogy a felismerés közelébe se jussanak a tömegek. De a tisztánlátás a középrétegeknek sem osztályrésze.

A tájékozódás igényét már a nemzeti középből is részben kiölték. Az értelmiségi csoportokat szigorúan kordában tartják. Átjárás az értelmiség és a roncsársadalom közt nincs. Általában görbén néznek egymásra. De van egy még nagyobb baj is. A felismerésig eljutottak, a lázadó értelmiség féken tartásáról a parlamenti ellenzék gondoskodik.

Az ellenzék vezére, Orbán Viktor kormánynak ismeri el Gyurcsányékat, mindig meghátrál az ellenük való forradalmi fellépés előtt, csak választáson akarja legyőzni őket. Ha veszít – és most már sorozatban ezt teszi –, kivárja a négy évet, hogy újra beismerhesse vereségét. Ugyanakkor nyílt és rejtett eszközökkel segít felszámolni a radikális tábor, az egyre reménytelenebb helyzetben küzdő nép-nemzeti erőket. Mert ez az elvárás. Az EU-Bizottság is ezt akarja, de az európai népek már egyre kevésbé.

A választásokon győznie a nemzeti oldalnak egyre lehetetlenebb. A kétpártrendszer legnagyobb hazugsága, hogy váltógazdaság. Nem az. A globális elit, az SZDSZ és már ide telepített izraeli–amerikai titkos és nyílt ügyintézői, főtisztjei az egész rendszert uralmuk alatt tartják. A választási rendszerben kétféle csalás érvényesül. A fontosabbik a választás előtti, a médiatűlsúly, amely az irányított és önbeteljesítő jóslatokkal dolgozó közvélemény-kutatástól a médiumok megtévesztő híradásaiig és valóság-show-ig, valamint a bulvársajtó lélekrombolásáig, szcientológiai eszközök, technikai és pszichikai eszközök alkalmazásáig terjed. A választás előtt a médiumok együtt hazudtak Gyurcsányékkal és az SZDSZ-szel, ígérgettek és félrevezettek, majd most, a kormányra kerülés után lanyhán sajnálkoznak a köztársasági elnökkel együtt, hogy nem kellett volna ennyit hazudni. Ez vicc. A másik csalás maga a választási rendszer, a kétfordulós, általuk kinevezett választási bizottsággal levezényelt, mindent elnyelő, senki számára nem ellenőrizhető lebonyolítás.

Választás útján csak az kerülhet kormányra, akit ezek a körök erre kijelölnek, aki kezes és szolgál. Minél több idő telik el, minél mélyebbre süllyed a közerkölcs és minél szegényebb, kiszolgáltatottabb lesz a nemzeti közép, minél roncsabb a roncsársadalom, annál kisebb az esélye a valódi nemzeti oldal választási győzelmének. S a polgáriénak is, amennyiben megmarad annak, s nem olvad össze újra az SZDSZ-szel. A Gyurcsány-csomag végrehajtása után semmi esélye nem lesz a ma-gyarságnak. Természetesen a megmaradásra sem. Ezért ezt az utat, jelenleg Orbán Viktor útját nem választhatjuk. Ezt neki kell belátnia.

Az európai kormány, az EU összes intézménye végeredményben a globális nagytőke szolgálatában áll. Számukra nincs magyar kérdés, fel sem fogják, észre sem veszik. Betuszkolták ezt az országot is az unióba, gyarmati területként, piacként, olcsó munkaerő ideiglenes szolgáltatójaként, és csak olyan kormányt tűrnek meg rajta, amelyik maradéktalanul kiszolgálja őket. Magyarországnak úgy kellett az unió ilyen feltételek között, ahogy belevitték, mint a hátára egy púp. Semmilyen történelmi indoka nem volt annak, hogy a ma-gyarság, megszabadulva a szovjet kizsákmányolás és rabság karmaiból, egy másik, más módon, más stílusban gyarmati kizsákmányolás áldozata legyen. Magyarországnak semlegességre, nemzeti megerősödéssre, önállósulásra, lerombolt történelmi intézményeinek újjáépítésére, rendre, függetlenségre volt szüksége. Hogy egy „moszkvai húskampóról átakasszák egy New York-i húskampóra” – írtam volt 1988-ban, még a Hitel című akkor megindult folyóiratban. De átakasztották. És ennek belső előmozdítója s aztán haszonélvezője az SZDSZ volt. Magam pedig szélsőséges lettem, első számú közellenség. Ezért. (Súlyosbító körülményként azt számították be, hogy New Yorkot írtam Washington helyett, lévén ez a város a világ zsidóságának központja.)

Most azonban változott a helyzet. Kétfelől, nemzetközileg és belsőleg. A most Izrael által

indított háború mindegyik előzőnél szemléletesebben, kézzelfoghatóbban tárja fel az ószövetségi kegyetlenség természetét, gátlástalanságát. Ártatlan embereket, civileket, gyermekeket gyilkolnak. Ez már sokkal leleplezőbb annál, minthogy Irakban nem találtak tömegpusztító fegyvert. Ennek a háborúnak már nem tudnak ideológiát és felszabadító célt adni. A világ népei most rádöbbennek, hogy miért is kell szenvedniük, nélkülözniük, vagy kiköltekezniük. A másik ok pedig az, hogy Gyurcsányék aljas politikai szándékaikon felül, mint idióták lepleződtek le. Nem képesek kormányozni. Bomlanak. Hétfőn a híradók közölték Veres János pénzügyminiszter beismerését, amely szerint a megszorító intézkedések a szegényeket, a kisebb jövedelmű embereket, családokat sújtják. Ez szemben áll azzal, amit Gyurcsány hirdetett, az igazságosabb tehermegosztással. Ez volt a fő érvük, a legnagyobb blöffjük. Ez két dolgot jelenthet: vagy Gyurcsány megy, vagy Veres. De ha Veres megy, Gyurcsány akkor is rövidesen követi.

Furcsa helyzet van Magyarországon. A felháborodás még korántsem forradalmi erejű, még nem elsöprő, de a kormányzat már annyira meg van zavarodva, mintha az volna. Megindult a belső harc, az átmentés a felső rétegekben, és az elégedetlenség is nőttön-nő odalént. A kormány kormányozhatna, de nem tud. A nép megrázhatná magát, oda is csaphatna, de még nem teszi meg. A levegő teli van villamossággal, de még nem csapott le az istennyila, s nem dördült el az ég. De el fog dördülni. S ez a kormány az első dördülésre összeomlik. Európa sem tudja megmenteni. A kérdés most csak az, hogy az ég eldördülésekor megint a paktumlovagok, a megalkuvók, a kiegyezők és nyomukban az átmentők kerülnek-e felülre, vagy végre megszületik a szörnyű káoszban, a képtelen zűrzavarban a rend, a magyar nép által megkívánt rend. Ennek eszme kell. Ennek vezérkar kell, amely pontosan tudja, mit akar.

Mindenekelőtt a föld megtartása kell. Földosztás kell, a magyar kézbe juttatott, nemzetgyarapító földosztás, és ezzel párhuzamosan annak az Európával szembeni megteremtése, hogy a földből tisztességesen meg lehessen élni.

Aztán a bankok államosítására van szükség, és megtiltására annak, hogy a magyar munka eredményét ilyen pazarlóan vigyék ki az országból. Rendezni tehát a külföldi tőke és a magyar tőke, a magyar élet viszonyát. Nem az ember van a (külföldi) gazdaságért, hanem a gazdaság van az emberért.

Nemzetpolitikailag felelősen gondolkozó, a Duna-völgy népeinek együttélését szolgáló, de nem a magyarságot kiszolgáló kormány kell. Új alkotmány kell és rend kell.

Nem kell a globális rablás kapitalizmusa, de kell a megtartó minőségi szocializmus, Németh László keresztény harmadik útja, a mi megtartó harmadik utunk.

A magyar értelmiségnek most meg kell állapodnia a változás alapkövetelményeiben. Új Lakiteleki Sátor kell, új kézfogás a polgárinak mondott és egy kicsit félrevezetett Fidesz-tábor és a népi erők – egy ki-csit néha begödző – tábor, a magyar értelmiség között. Nincs már baloldal és nincs jobboldal – csak magyar akaratnak kell lennie. Az erők összefogásához, az új sátorveréshez mindenekelőtt ki kell mondani: ne az SZDSZ és az MSZP zsidó szárnya, Gyurcsány és Apróék, meg a tévésztárok határozzák meg, ki kivel foghat kezét, ki kivel dolgozhat együtt, hanem mi, magyarok. A megmaradás révébe csak szuverén, öntudatos, harmadikutas magyarság juthat el.

Eszmék lobogói nélkül, cselekvésre való készség és tudatosság nélkül nem nézhetünk bele a reánk következő ősbe.

Amikor azt mondjuk: Gyurcsánynak mennie kell, egy egész romlott, bűzhödt rendszerre gondolunk, a magyarellenesség és az idegenszolgálat minden bolsevikjára, minden kunbélucijára. Szervezzük meg október 23-áig a magyar újjászületés Októberi Bizottságát minden becsületes, változást akaró népi, radikális, szocialista, polgári, keresztény, szakszervezeti és civil erő részvételével. Ez rakja le az új Alkotmányozó Nemzetgyűlés megválasztásának alapjait, ez gondoskodik az ellenállás közös megszervezéséről, ez szervezzen, ha kell széles politikai sztrájkot, ez állítsa le a gátlástalan hazudozást a médiumokban, ez adja a tudtára az egész magyar népnek, hogy nem tűrünk tovább. Nem vért akarunk, hanem rendet. Mindent akarunk, amihez jogunk van, mert magyarnak születtünk Magyarországon és a Kárpát-medencében.